

IDRĪS (إِدْرِیس)

Enes KARIĆ

UDK 28-23

SAŽETAK: U Kur'anu Božiji poslanik Idrīs, a.s. spomenut je dva puta; u suri *Merjema (Maryam, 19:56-57)* i suri *Vjerovjesnici (Al-Anbiyā, 21:85-86)*. U ovom radu autor nam donosi uvide u kur'anski tekst te klasične komentare Kur'ana u kojima se nalaze objašnjenja o tome ko je bio Idrīs, a.s., tumačenje njegova imena, te vremena i uloge koju ima u poslaničkoj povijesti čovječanstva.

Ključne riječi: Idrīs, a.s., tefsir, Ismā‘il Ḥaqqī Burūsawī, Al-Quṣayrī

I.

Idrīs (إِدْرِیس), u/po islamu Božiji poslanik, u Kur'ānu se spominje dva puta. Sura *Merjema (Maryam, 19:56-57)* spominje Idrīsa unutar dva retka/stavka:

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِیسَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَّبِيًّا

A spomeni u Knjizi Idrisa, on je doista bio istinit, vjerovjesnik.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلَيًّا

IMi smo ga na visoko mjesto podigli!

Sam kontekst spomena Idrīsa iznimno je važan na ovom mjestu. Naime, prije ova dva retka (19:56-57) u suri *Merjem* spominje se još nekoliko Božijih poslanika: Zekerijjā, Jahjā, Īsā sin Merjeme, Ibrāhīm, Ishāk, Jākūb, Mūsā, Hārūn, Ismā‘il, Nūh... Na sve ove spomenute i znamenite vjerske pravake čovječanstva (uključujući tu i Božijeg poslanika Idrīsa) odnosi se jedan veliki zaključni proglaš Kur'āna (*Maryam, 19:58*):

أَوْلَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِنْ حَلْقَنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُوا سُجَّدًا وَبُكِّيًّا

To su oni kojima je Bog podario blagodati: vjerovjesnici iz potomstva Ademova i od onih koje smo sa Nuhom nosili, i potomstva Ibrāhīmova, i Israfilova, i onih koje smo Mi uputili i Mi odabrali, kad bi im se ajeti Svemilosnog učili, ničice su padali, i plakali.

Kako se vidi iz cijele sure *Merjema*, spominjanje i navođenje Božijih poslanika ovdje se ne donosi hronološkim redom kojim su oni slijedili. Iako je Idrīs a.s. po islamskom vjerovanju bio, hronološki praćeno, drugi Božiji poslanik (prvi iza/do Ādema), u suri *Merjema* spominje se nakon Ibrāhīma, Mūsāa, Ismā‘ila...

Drugi i posljednji spomen Idrīsa, a.s., u Kur'ānu nalazi se u suri *Vjerovjesnici (Al-Anbiyā, 21:85-86)*, tu je spomenut sa Božijim poslanicima Ismā‘ilom i Zulkiflom (Dū l-Kifl) na ovaj način:

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِیسَ وَذَا الْكَفْلِ كُلُّ مَنْ الصَّابِرِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

[Mi/tj. Bog/smo se odazvali] i Ismā‘ilu,

*i Idrisu, i Zulkiflu,
svi su oni strpljivi bili,
Mi smo njih u Našu Milost uveli,
oni su doista dobri bili.*

Ni u suri *Vjerovjesnici (Al-Anbiyā)*, Božijeg poslanika Idrīsa ne navodi se u hronološkom nizu dolaska Božijih

poslanika i vjerovjesnika. Pa ipak, kako ćemo vidjeti iz cjelina koje slijede, općenito se smatra da je Idrīs, a.s., bio drugi Božiji poslanik, da se njega identificira sa biblijskim Henokom (Ahnūh ili Uhñūh – أخْنُوخ), itd. Ovo poistovjećenje Idrīsa sa Henokom nalazimo u mnogim starim komentarima Kur'āna, ali i u novijim prijevodima Kur'āna. Npr. Mohammad Marmaduke Pickthall (224), nakon navođenja prijevoda (19:56) – “And make a mention in the Scripture of Idrīs. Lo! he was a saint, a Prophet...” – daje podnožnu napomenu o tome da se Idrīsa “poistovjećuje sa Henokom” (*Identified with Enoch*).

II.

Ismā‘il Ḥaqqī Burūsawī u svome komentaru *Duh tumačenja ili Rūhu l-bayān*, donosi opsežna objašnjenja o tome ko je bio Idrīs, a.s. Ovdje ćemo donijeti najvažnija mjesta iz Burūsawijevih tumačenja imena, te vremena i uloge koju ima Idrīs u poslaničkoj povijesti čovječanstva.

Zadržavajući se na suri *Merjema ili Maryam* (19:56-57), na mjestu: “A spomeni u Knjizi Idrīsa” (*wa-dkur fi l-kitabi idrisa – وَادْكُر فِي الْكِتَابِ إِدْرِیسَ*), Ismā‘il Ḥaqqī Burūsawī (5:341) kaže da je “Idrīs bio djed oca Nūhova, jer Nūh [Božiji poslanik] je sin Lameka,

Lamek je sin Metušalaḥa, Metušalaḥ je sin Henoka, a Henok je Idrīs, vjerojjesnik, mir neka je s njim..."

إِذْرِيْسُ ... هُوَ جَدُّ أَبِي نُوْحٍ فَإِنَّ نُوْحًا
بْنُ لَمَكَ بْنُ مَتُوشَّحَجَ بْنُ اخْنُوْخَ وَهُوَ
إِذْرِيْسُ التَّيِّيْ عَلَيْهِ السَّلَامُ

Iz ovog retka koji donosi Ismā'īl Haqqī Burūsawī (*Rūhu l-bayān*, svezak 5., str. 341), posve se jasno vidi da ovaj komentator slijedi genealogiju Nūḥovu sa stranica Biblije, to jest uzima je iz Starog Zavjeta (usp. *Postonak*, 5:21-28).

Ismā'īl Haqqī Burūsawī (5:341), pozivajući se na komentatora Al-Kāshifija, tvrdi da je Idrīs "bio prvi" (*huwa awwalu man* – هُوَ أَوْلُ مَنْ) koji je:

- A) uspostavio vagu, mjerjenje na litar i na kantar (*waḍa'a l-mizāna wa l-mikyāla* – وضع الميزان والمكيال),
- B) latio se oružja i poveo džihād (*ğihād*) na Božijem putu (*ittahāda s-silāha wa ğāhabada* – إِتْحَادُ السَّلَاحَ وَجَاهَدَ),
- C) zarobljavao je i u robije odvodio potomstvo Qābilovo (Kajinovo) – (*sabā wa-starraqqa bani qābila* – سَبَّى وَأَسْرَقَ بَنِي قَابِيلَ),
- D) pisao perom (*ħaṭṭa bi l-qalami* – حَطَّ بِالْقَلْمَنْ),
- E) proučavao/dao temelje matematički i zvjezdoznanstvu (*nażara fi 'ilm al-ħisāb wa al-thaqbūm* – نَظَرٌ فِي عِلْمِ الْحِسَابِ وَالثَّقُوبِ),
- F) krojio odjeću (*ħaṭa t-tiyāba* – اِطْلَاقُ الْثِيَابِ), odnosno šio odjeću, jer je čovječanstvo (do) tada oblačilo/nosilo kožu (*wa kānū yalbasūna l-ğulūda* – وَكَانُوا يَلْبَسُونَ الْجَلُودَ),
- G) obukao odjeću od pamuka (*labisa tawba l-quṭni* – لَبِسَ تَوْبَةَ الْقُطْنِ).

Na istoj stranici Ismā'īl Haqqī Burūsawī tvrdi da je Idrīsovo ime izvedeno od riječi *ad-dars* (الدَّارُسُ) što znači "učenje", "naučavanje", "poučavanje", jer, naime, Idrīs je mnogo učio, prenosi se da mu je Veličanstveni Bog objavio trideset šahīfa/listina kao Božiju objavu...

... وَ اشْتَقَافُهُ مِنَ الدَّارِسِ ... لِكَثْرَةِ
دِرَاسَتِهِ إِذْ رُوِيَ أَنَّهُ تَعَالَى أَنْزَلَ عَلَيْهِ
ثَلَاثَيْنِ صَحِيفَةً ...

III.

Ismā'īl Haqqī Burūsawī uskoro prelazi na druga dva karakteriziranja Idrīsa u Kur'ānu, naime da je "doista bio istinit i da je bio vjerojjesnik" (*innahū kāna ṣiddīqan nabiyyan* إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا). Riječ *ṣiddīqan* Burūsawī (5:341) tumači tako da ističe Idrīsovnu "stalnu privrženost istini/iskrenosti u svim prilikama".

Mulāziman li ṣ-ṣidqi fī ǧamī'i ahwālihi...

مُلَازِمًا لِلصَّدْقِ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِهِ ...

Tumačeći riječ *nabiyyan* (نبيًّا), to jest da je Idrīs, a.s., bio vjerojjesnik, Burūsawī na istoj stranici (5:341-342) donosi jedno dogmatsko mišljenje svoje škole tumačenja Kur'āna koje glasi:

أَدْنَى مَنَازِلِ الْمُرْسَلِينَ أَعْلَى مَرَاتِبِ
الْتَّبَيِّنَ وَأَدْنَى مَرَاتِبِ التَّبَيِّنَ أَعْلَى
مَرَاتِبِ الصَّدِيقِينَ
وَأَدْنَى مَرَاتِبِ الصَّدِيقِينَ أَعْلَى مَرَاتِبِ
الْمُؤْمِنِينَ ...

"Najniža postaja Božijih poslanika (*al-mursalūn*) je najviša postaja vjerojjesnika (*an-nabiyyūn*); najniža postaja vjerojjesnikā je ste najviša postaja istinoljubivih (*aṣ-ṣiddīqūn*); najniža postaja istinoljubivih jeste najviša postaja vjernika (*al-mu'minūn*)."

Prema ovome, bogougodna i čudoredna hijerarhija čovječanstva nije se ovim redom:

- 1) Božiji poslanici (*al-mursalūn* – الْمُرْسَلُونَ),
- 2) vjerojjesnici (*an-nabiyyūn* – الْنَّبِيُّونَ),
- 3) istinoljubivi (*aṣ-ṣiddīqūn* – الصَّدِيقُونَ), i
- 4) vjernici (*al-mu'minūn* – الْمُؤْمِنُونَ).

Al-Qušayrī (2:244) objašnjava da je Idrīs, a.s., bio toliko čestita osoba da njegova istinitost ili iskrenost nije bila ničim pomućena (*lā yašūbu ṣidqahū madq* – لَا يَشُوبُ صِدْقَهُ مَذْقُ – لا يشوب صدقه مذق).

IV.

Sljedeći odjeljak koji o Božijem poslaniku Idrīsu, a.s., nalazimo u Burūsawījevom komentaru Kur'āna

tiče se kur'ānskih riječi *wa rafa 'nāhu makānān 'aliyyān* (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلَيْهِ – IMI smo ga na visoko mjesto podigli!

Šta ove riječi Kur'āna znaće?

Komentator Burūsawī tumači ove riječi spajajući fizičke i metafizičke strane svijeta. Burūsawī ističe da je Idrīs imao svoju ulogu na Ovom svijetu, ali je "podignut na visoko mjesto" da bi imao ulogu i na Onom svijetu. Prema Burūsawiju, ali i mnogim drugim komentatorima Kur'āna, Idrīs, a.s., boravi na "četvrtom nebu". Tamo je Božiji poslanik Muhammed, a.s., za vrijeme Mi'radske (al-Mi'rāq – الْمِرْعَاجُ) noći, vidio Idrīsa. Evo Burūsawījevog (5:342) tumačenja:

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلَيْهِ ... وَهُوَ السَّمَاءُ
الرَّابِعَةُ فَإِنَّ التَّيِّيْ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَأَيَ آدَمَ
لِيَنَاءَ الْمِيرَاجِ
فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَرَجَحَ وَعِيسَى فِي
الثَّانِيَةِ وَيُوسُفَ فِي الثَّالِثَةِ وَإِدْرِيسَ فِي
الرَّابِعَةِ
وَهَارُونَ فِي الْخَامِسَةِ وَمُوسَى فِي
السَّادِسَةِ وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّابِعَةِ ...

"...Adema je [Muhammed, a.s., za vrijeme Mi'rāq] video na zemaljskom nebu, Yaḥyāa i Ḥasan video je na drugom nebu, Yūsufa na trećem, Idrīsa na četvrtom nebu, Hārūna na petom, Mūsāa na šestom, a Ibrāhīma na sedmom nebu..."

Naredno pitanje kojim se bavi Ismā'īl Haqqī Burūsawī jeste sljedeće: Ako je Idrīs, a.s., podignut na nebo, da li je on živ? Burūsawī odmah veli da se "oni koji tvrde da je Idrīs na nebu razilaze u mišljenju da li je on tamo živ ili mrtav? Većina ih smatra da je on tamo živ, a to je ispravno mišljenje", veli Burūsawī (5:342).

وَ اخْتَلَفَ الْقَائِلُونَ بِأَنَّهُ فِي السَّمَاءِ أَهُوَ
حَيٌّ فِيهَا أَمْ مَيِّتٌ فَاجْمَعُوا عَلَى أَنَّهُ حَيٌّ وَ
هُوَ الصَّحِيحُ ...

Burūsawī na istom mjestu pobuđuje još jedno zanimljivo pitanje: Imali još nekih ljudi koji su živi? Njegov odgovor je potvrđan, on se poziva na mnogobrojna predanja ("tvrde", "kažu", "vele") da su "četverica Božijih vjerojjesnika živi, dvojica su na Zemlji,

to su Al-Ḥiḍr i Il'yās, a dvojica na nebu, to su Idrīs i Ḫisā, tako stoji [u djelu] *Bahru l-‘ulūm...*” [Djelo *Bahru l-‘ulūm* je od As-Samarqandija].

وَ قَالُوا أَرْبَعَةُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فِي الْأَحْيَا
إِثْنَانِ فِي الْأَرْضِ وَ هُمَا الْخَطْرُ وَ إِلَيْسُ وَ
إِثْنَانِ فِي السَّمَاءِ ادْرِيسُ وَ عَيْسَى
كَمَا فِي بَحْرِ الْعِلْمِ ...

Burūsawī se posvećuje opisu samog “visokog mjesta” gdje je “Bog podigao Idrīsa”, veli da to znači da se radi o “sferi Sunca” (*falaku š-šams* – *فَلَكُ الشَّمْسُ*).

Tumačeći mjesto iz sūre *Al-Anbiyā* (21:85-86), gdje je Idrīs, a.s., spomenut sa Božijim poslanicima Ismā‘ilom i Zulkiflom, Burūsawī (5:514-515) kratko dodaje da se radi o *Uhnūhu* (أَخْنُوخُ), to jest Henoku, kako se ova vjerovjesnička ličnost oslovljava u Bibliji. Napominjemo da se ovo ime ponekada, u nekim islamskim izvorima, piše i kao *Ahnūhu* (أَخْنُوخُ).

Burūsawī iznova podsjeća da ime Idrīs slijedi iz činjenice da je “on mnogo učio” (*li kaṭrati dirāsatihī* – لِكُثُرَةِ دِرَاسَتِهِ), potom ovaj komentator dodaje da je tumačenje o svemu

tome već prethodilo (*wa qad sabaqa tahqiquhū* – وَقَدْ سَبَقَ تَحْقِيقَهُ).

Al-Quṣayrī (2:244) se osvrće na “uzvišeno mjesto” spomenuto u Kur’ānu (19:57) na koje je uzdignut Idrīs, navodi da je to “veliki stupanj u odgoju, u tome mu niko nije bio ravan”.

*Darağatun aẓimatun fi t-tarbiyyati
lam yusāwihī fihā aḥad...*

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلَيْاً : دَرَجَةٌ عَظِيمَةٌ فِي
الْتَّرْبِيَةِ لَمْ يُسَاوِهِ فِيهَا أَحَدٌ .

V.

Božijeg poslanika Idrīsa, a.s., obično se poistovjećuje sa Hermesom ili Hermesom Trismegistusom iz grčko-helenističke tradicije i mudronosne literature. Iako je to izvan vidokruga ovog našeg djela, napomenimo da u je, velikom broju muslimanskih komentara ezoterijske i bāṭinijske tradicije, Idrīs, a.s., nazvan *Abū l-ḥukamā'* (أبو الحُكَمَاءِ) ili “Praotac filozofa”, “Rodocelnik mudrih ljudi”.

U tim djelima ovim se poistovjećivanjem (Idrīsa, a.s., sa Hermesom) stavlja do znanja da mudroslovje, tj. filozofija ili *al-ḥikmah* (الْحِكْمَةُ), u

islamskoj tradiciji uživa velike počasti. Mnoga djela često navode izreku: *Tanba‘u l-ḥikmatu min miškāti nnubuwati* (تَنْبَأَ الْحِكْمَةُ مِنْ مِشْكَاتِ النُّبُوَّةِ), što znači: Mudroslovje, mudrost (*al-ḥikma*) izvire iz niše poslanstva. Božiji poslanik Idrīs, a.s., je, prema ovim djelima, ljudi svoga vremena podučavao upravo takvoj mudrosti koja podsjeća na postojanje Boga i na Vječni život.

Kako smo vidjeli iz prethodnih napomena o Idrīsu, a.s., on je u komentarima Kur’āna opisan, to jest njegova je poslanička pojava predstavljena, na način “integralne/integrirajuće mudrosti” (*al-ḥikmatu l-ġāmi‘atu* – الْحِكْمَةُ الْجَامِعَةُ). Ukratko, ta je vrsta mudrosti od Al-Qāshānija (39) protumačena ovako:

الْحِكْمَةُ الْجَامِعَةُ مَعْرَفَةُ الْحَقِّ وَ الْعَمَلِ
بِهِ وَ مَعْرِفَةُ الْبَاطِلِ وَ الْاجْتِنَابُ عَنْهُ ...

“Integrirajuća mudrost jeste spoznaja Istine i postupanja po njoj, kao i spoznaja neistine i udaljavanja od nje...”

Ima i onih komentara Kur’āna koji poistovjećuju Idrīsa, a.s., sa Božijim poslanikom Iljāsom (Ilyās – إِلْيَاس –), a.s.

Literatura

Biblija, Stari i Novi Zavjet (preveli: Antun Sović, Silvije Grubišić, Filibert Gass, Ljudevit Rupčić), izdanje “Kršćanska sadašnjost”, Zagreb, 1974.

Burūsawī, Ismā‘il Ḥaqqī Burūsawī, *Rūhu l-bayān*, Istanbul, 1421 (H.)
History of Islamic Philosophy, I-II, urednici

Seyyed Hossein Nasr i Oliver Leaman, izd. Routledge, London i New York, 1996.

Pickthall, Mohammed Marmaduke (predvodilac), *The Meaning of the Glorious Koran*, A Mentor Book, New York, London, bez godine izdanja.

Qāshāni, ‘Abdurazzāq Al-Qāshāni, *Iṣṭi-lāḥātu s-ṣuṣiyyah* (اصْطَلَاحُ الْصُّوفِيَّةُ), izd. The Octagon Press LTD, London, 1991.

Quṣayrī, Abū l-Qāsim ‘Abdu l-Karīm, *Laṭā’ifū l-iṣārāt*, Dāru l-kutubi l-‘ilmīyah, Bejrut, 2007.

الموجز

النبي إدريس عليه السلام
أنس كاريتش

جاء ذكر النبي إدريس عليه السلام في القرآن الكريم مررتين؛ في الآيتين ٦٥-٦٥ من سورة مرريم، وفي الآيتين ٥٨-٦٨ من سورة الأنبياء. وفي هذا البحث يطلعنا الكاتب على النص القرآني والتفاصيل الكلاسيكية التي تتحدث عن النبي إدريس عليه السلام، ومعنى اسمه، والزمان الذي عاش فيه، والدور الذي أداه في تاريخ الرسالة إلى البشرية.

الكلمات الرئيسية: إدريس عليه السلام، التفسير، إسماعيل حقي البروسوي، القشيري.

Summary

IDRĪS (إِدْرِيس)

Enes Karić

The text of the Qur'an mentions the messenger Idrīs, s.w.s., twice: in the surah *Maryam* (*Maryam*, 19:56-57) and in the surah *The Prophets* (*Al-Anbiyā*, 21:85-86). In this article the author presents the Qur'anic text and the classical commentaries of the Qur'an that have reference to who was Idrīs, s.w.s., meaning of his name as well as the time of his mission and the role he had in the prophethood's history of the mankind.

Key words: Idrīs, s.w.s., *tafsir*, Ismā‘il Ḥaqqī Burūsawī, Al-Qushayrī